

نقدینگی و نقدشوندگی

در حال کلی دو نوع ریسک نقدینگی وجود دارد:

۱. ریسک نقدینگی تامین مالی یا ریسک وجه نقد که یکی از نگرانی‌هایی است که شرکت برای پرداخت صورت‌حساب‌ها و بدهی‌های خود دارد.

۲. ریسک نقدشوندگی دارایی‌ها یا ریسک نقدینگی بازار، ناتوانی خروج از یک وضعیت مالی یا عدم امکان فروش یک

دارایی است. ریسک نقدینگی بازار، مالکیت املاک و مستغلاتی است که به دلیل شرایط بد بازار به فروش نمی‌رسند.

ریسک نقدشوندگی بازار از ساختار خرد^۱ نشات می‌گیرد. برای مثال، بازارهای فرابورس بازارهای کم عمق هستند به این معنا که خریداران و فروشندگان کمی در معاملات شرکت می‌کنند و این امر فروش دارایی‌ها را دشوار می‌کند. دارایی‌های مرکب، غیر نقد شونده هستند و فروش این دارایی‌ها دشوار است. این که یک دارایی به چه اندازه قابل معامله است و چقدر طول می‌کشد تا آن را بفروشیم، روی نقدینگی موثر است.

اندازه‌گیری ریسک نقدینگی شامل شکاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش^۲، اندازه، موقعیت و انعطاف پذیری بازار است. دارایی‌ها با نقد شوندگی کمتر به طور معمول شکاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش وسیع‌تری دارند. بازارهایی که انعطاف پذیری کمتر دارند در موقعیت‌هایی که بازار کم عمق است، نقد شوندگی کمی دارند.

یکی از راه‌های متداول برای گنجاندن ریسک نقدینگی بازار در مدل ریسک مالی، تعدیل مقیاس با اضافه کردن نیمی از شکاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش است. برای مثال یک سرمایه‌گذار در موقعیت ۱ میلیون دلاری در یک سهم با قیمت فروش ۲۰.۴ دلار و قیمت خرید ۱۹.۶ دلار دارد. درصد شکاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش ۴٪ است $(\frac{20.4 - 19.6}{20})$. حاصل ضرب ۱ میلیون دلار در نصف درصد شکاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش ۲۰۰۰۰ دلار $(\frac{3}{2} * 1000000)$ می‌شود. اگر سرمایه‌گذاران نیاز به فروش موقعیت داشته باشند هزینه نقدینگی ۲۰۰۰۰ دلار می‌شود که نقد شوندگی این موقعیت توسط ارزش ریسک تعدیل شده است.

^۱ Microstructure

^۲ Bid-ask spread